

Dato: 15. november 2010
J.nr.: 2010/307-28

Folketingets Indfødsretsudvalg
Christiansborg

Ministeren for flygtninge, indvandrere og integrations besvarelse af spørgsmål nr. 1, IFU alm. del.

Spørgsmål nr. 1:

"I forlængelse af ministerens besvarelse af spørgsmål 27 (folketingsåret 2009-10) bedes ministeren redegøre for, i hvilket omfang Integrationsministeriet ser en parallel mellem det forhold, at der i nogle tilfælde kan dispenseres for kravet om løsning fra en ansøgers tidligere statsborgerskab, hvis løsning fra den pågældende ansøgers tidligere statsborgerskab er forbundet med en stor udgift i form af et gebyr for løsning, og det forhold at ansøgeren i denne konkrete sag reelt mister sin hovedindtægt, fordi hun ved løsning fra sit tyske statsborgerskab i forbindelse med erhvervelsen af dansk statsborgerskab kan forvente at fortabe retten til sin tyske pension. Ministeren bedes uddybende redegøre for, hvorfor de to problemstillinger, som indebærer udgifter for den enkelte ansøger i forbindelse med løsning, ikke kan sidestilles."

Svar:

Betingelserne for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse følger af cirkulæreskrivelse nr. 61 af 22. september 2008 om retningslinjer for naturalisation.

Det fremgår af retningslinjerne, at det er en forudsætning for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse, at ansøgeren er indforstået med at give afkald på sit hidtidige statsborgerskab.

Hvis ansøgeren ikke automatisk mister sit hidtidige statsborgerskab ved naturalisationen, stilles der krav om løsning fra det hidtidige statsborgerskab som betingelse for erhvervelsen af dansk indfødsret.

Krav om løsning stilles dog ikke over for personer med flygtningestatus her i landet eller over for personer fra lande, hvor det erfaringsmæssigt er umuligt eller forbun-

det med overordentlig store vanskeligheder at blive løst. Det samme gælder, hvis en ansøger har fået afslag på løsning, eller hvis det er dokumenteret, at den pågældende har gjort et seriøst, men forgæves forsøg på at blive løst fra sit hidtidige statsborgerskab.

Hvor ansøgeren har dokumenteret, at der i forbindelse med løsning fra ansøgerens hidtidige statsborgerskab vil blive stillet krav om opkrævning af et meget stort gebyr, er der praksis for at forelægge ansøgningen for Folketingets Indfødsretsudvalg med henblik på udvalgets stillingtagen til, om der kan dispenseres fra kravet om løsning ud fra, at det er forbundet med overordentlig store vanskeligheder for den pågældende at blive løst.

Der er i disse tilfælde praksis for, at udvalget dispenserer fra løsningskravet, såfremt gebyret anses for urimeligt højt.

Den konkrete sag, hvor ansøgeren efter det oplyste muligvis vil fortabe retten til sin tyske pension og dermed sin hovedindtægt, såfremt hun bliver løst fra sit tyske statsborgerskab, men hvor det at blive løst fra det tyske statsborgerskab ikke i sig selv vil være forbundet med vanskeligheder, er efter ministeriets opfattelse ikke umiddelbart sammenlignelig med de sager, hvor ansøgeren har dokumenteret, at der i forbindelse med løsning fra ansøgerens hidtidige statsborgerskab vil blive stillet krav om opkrævning af et urimeligt højt gebyr, og som forelægges Folketingets Indfødsretsudvalg med henblik på dispensation fra kravet om løsning.

Med venlig hilsen

Birthe Rønn Hornbech